

ДВАМАТА ПРИЯТЕЛИ

(Разказъ отъ класическата древность).

Преди много години живѣли двама младежи на име Дамонъ и Питиясъ. Тѣ били добри приятели и се обичали като братя.

По това време Гърция се управлявала отъ жестокъ тиранинъ. Той хвърлил Питиясъ въ тъмница, защото последния осждакъ предъ хората едно извършено отъ него беззаконие.

Тиранинътъ заповѣдалъ да се накаже Питиясъ съ смъртъ и опредѣлилъ деня, въ който той трѣбвало да умре.

Бащата и майката на Питиясъ били още живи. Той силно желалъ да ги види още веднажъ, и да си вземе сбогомъ за винаги. Тѣ живѣли въ единъ далеченъ градъ, но при все това, той решилъ да предприеме едно пжтешествие, за да види родителитѣ си, та се явилъ предъ тирана, заедно съ приятеля си Дамонъ, на молба. Тиранътъ се изсмѣлъ презрително и рекълъ: „Какъ мога да бжда сигуренъ, че ти ще се върнешъ? Тогава приятелътъ му Дамонъ се обърналъ къмъ тирана и рекълъ: „Ако пуснете Питиясъ да отиде, азъ ще стоя въ затвора вмѣсто него докато той се завърне“.

„Но какво ще стане, ако той не се завърне?“ попиталъ тиранътъ.

„Тогава“, рекълъ Дамонъ, „азъ ще умра вмѣсто него.“

Тиранътъ билъ много зачуденъ отъ тоя отговоръ. Той мжчно можелъ да повѣрва, че единъ човѣкъ се решава да умре вмѣсто другъ и разрешилъ на Питиясъ да отиде, но затворилъ Дамона на негово мѣсто.

Много дни и седмици се изминали, а Питиясъ все не се завършалъ. Най-последнъ деня, въ който той трѣбвало да бжде наказанъ съ смъртъ. Какво ще стане ако не се завърне той?

Дамонъ, обаче, ималъ голѣма вѣра въ него. Той казалъ, че приятеля му ще се завърне непременно, стига само да е живъ.

Въ опредѣления часъ повели Дамона, за да изпълнятъ надъ него смъртното наказание. Питиясъ не се явявалъ. Не е

ли измѣнилъ той на свой другаръ и милъ приятель?

Но тъкмо когато щѣло да почне наказанието, дотърчали войници, които викали: „Ето Питиясъ иде!“

Това било вѣрно. Питиясъ иделъ съ голѣма бързина. Кораба, съ който пжтувалъ претърпѣлъ крушение. Питиясъ билъ изхвърленъ на брѣга, та това му попречило да дойде навреме. Той пропжтувалъ дълъгъ пжтъ пеша, за да се завърне на време и спаси Дамона отъ смъртъ.

Когато тиранътъ видѣлъ всичко това, неговото кораво сърдце се смекчило. Той се обърналъ къмъ младежитѣ и рекълъ: „Питиясъ нѣма да умре. Вие и двамата се свободни. Азъ бихъ далъ цѣлото си царство за подобенъ приятель“, и помолилъ младежитѣ да му разрешатъ да имъ стане и той приятель.

Отъ английски *Р. Икономова*

ЖЕЛѢЗНИЧАРИ И МОРЯЦИ..

Вдигнете родния трибагреникъ
по мачтитѣ — по всѣки влакъ
— и ващи пѣсни толкозъ искрени
да будятъ буенъ споменъ драгъ.

Къмъ Добруджа препускатъ влакове
усмихнати — въ зеленина...
Небето блиска звезди вирове
— ликува сжпата земя...

Една ржка е днесъ разлиушкала —
въвъ огненъ вихренъ възторгъ
любимия народъ — хайдушката —
въ кръвта кипи бунтовенъ сокъ.

Желѣзничари и моряци...
вдигнете свѣтлия трибагреникъ
по мачтитѣ — по всѣки влакъ
и възвестете съ радостъ искрена
народния възторгъ крилатъ

Янко Д. Урумовъ

